
[2007-1-RE](#)

CAUSA 2007-1-RE

Número de registre 1-2007. Recurs d'empara

AUTE DEL 25 DE MAIG DEL 2007

BOPA núm. 47, del 6 de juny del 2007

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el 3 de gener del 2007 per la representació processal del Sr. Pere Caminal Torra, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra l'aute del 29 de juny del 2006, dictat pel president del Tribunal de Corts, per haver-se produït una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a un procés degut i a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la lesió dels drets fonamentals invocats i que anul·li l'aute objecte de recurs "retrotraient les actuacions dutes a terme en el marc de la present causa fins al moment anterior al dit aute, per tal que el propi President del Tribunal de Corts, dicti nova resolució declarant que es segueixi la instrucció de la present causa fins al moment anterior al dit aute i es procedeixi al processament del legal representant i/o els responsables de la societat MIVA, S.L., declarant així mateix la responsabilitat civil solidària de l'entitat asseguradora MULTISEGUR, S.A.";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 23 de gener del 2007;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Didier Maus;

Antecedents

Primer

Com a conseqüència de diversos desperfectes en una unitat immobiliària de la seva propietat arran de l'execució d'unes obres de construcció d'un edifici veí, la representació processal del Sr. Pere Caminal Torra va formular una querella per la presumpta comissió d'un delictes menor de danys per imprudència, tipificat i penat a l'article 337 del Codi penal vigent en el moment de la producció dels danys, contra la societat MIVA, SL.

Segon

L'1 de març del 2004, la batlle instructora va admetre a tràmit aquesta querella i va incoar un procediment de diligències prèvies per un presumpte delictes menor de danys per imprudència. Seguidament, atès que l'entrada en vigor de la Llei qualificada del Codi penal del 21 de febrer del 2005 obligava a una nova tipificació dels fets i que les actuacions objecte de la querella eren constitutives d'una contravenció penal de danys per imprudència, tipificada i penada a l'article 485, el 27 d'octubre del 2005, la batlle instructora va decidir constatar l'extinció de la responsabilitat penal de la societat querellada per la presumpta contravenció penal de danys per imprudència i arxivar les diligències prèvies, sense perjudici de les accions que es puguin instar per via civil.

Tercer

La representació processal del Sr. Pere Caminal Torra va presentar un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió de la Batllia i, el 29 de juny del 2006, el president del Tribunal de Corts va considerar que l'aplicació retroactiva de la prescripció de l'acció penal és un imperatiu legal, i que calia

desestimar el recurs d'apel·lació i confirmar l'aute d'arxiu de la batlle instructora.

Quart

La representació processal del recurrent va formular un incident de nul·litat d'actuacions contra aquesta darrera decisió per considerar que vulnerava els drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

Cinquè

L'11 de desembre del 2006, el president del Tribunal de Corts va desestimar aquest incident de nul·litat d'actuacions, ja que el Codi penal vigent en l'actualitat havia canviat substancialment la tipificació dels danys causats per imprudència i que els tribunals andorrans han d'aplicar retroactivament els terminis de prescripció que afecten les contravencions penals perquè així ho disposa expressament la Llei.

Sisè

El 3 de gener del 2007, la representació processal del Sr. Pere Caminal Torra va presentar un recurs d'empara en què reprèn els fets de manera cronològica, destaca que la querella va ser presentada el 24 de febrer del 2004 i que la infracció presumptament comesa va ser qualificada com a delictes menor, tant per la representació processal del recurrent com per la batlle instructora. L'aplicació retroactiva del Codi penal del 21 de febrer del 2005 als fets comesos amb anterioritat a la seva entrada en vigor és injusta envers el recurrent, ja que es veu privada del seu dret inicial d'instar l'acció i del dret a reparació. Per tant, s'han vulnerat els drets a la jurisdicció, a un procés degut i a la defensa del recurrent que no pot exercitar l'acció que en el seu dia va ser correctament formulada.

Aquesta part, també manifesta que no comparteix el contingut de l'aute del president del Tribunal de Corts pel que fa a la via civil, per tal com el recurrent podria trobar-se amb la impossibilitat de formular demanda civil perquè la seva acció podria haver prescrit.

Per acabar, aquesta part demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la lesió dels drets fonamentals invocats i que anul·li l'aute objecte de recurs "retrotraient les

actuacions dutes a terme en el marc de la present causa fins al moment anterior al dit aute, per tal que el propi President del Tribunal de Corts, dicti nova resolució declarant que es segueixi la instrucció de la present causa fins al moment anterior al dit aute i es procedeixi al processament del legal representant i/o els responsables de la societat MIVA, S.L., declarant així mateix la responsabilitat civil solidària de l'entitat asseguradora MULTISEGUR, S.A.”

Setè

El 23 de gener del 2007, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què s'oposava a l'admissió a tràmit d'aquest recurs d'empara, ja que estimava que les resolucions objecte de recurs estan fonamentades jurídicament i no són arbitràries.

El Ministeri Fiscal recorda que, d'acord amb l'article 86.1 de la Constitució, la interpretació de les normes de procediment correspon per natura als òrgans jurisdiccionals ordinaris i destaca que la interpretació efectuada pel president del Tribunal de Corts sobre l'article 7 del Codi penal no és arbitrària, sinó d'estricta compliment del principi de legalitat en base als criteris habituals d'interpretació.

De les al·legacions del recurrent es desprèn que fa una confusió entre el dret a promoure una activitat jurisdiccional i la seva voluntat d'imposar les condicions perquè el procediment instat es desenvolupi de la manera més favorable als seus interessos.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licita la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2007-1-RE.

Fonament jurídic únic

En aquesta causa convé reprendre fil per randa la jurisprudència del Tribunal Constitucional continguda en l'aute del 14 de març del 2007, recaigut en la causa 2006-26-RE.

El recurrent al·lega que l'aute del president del Tribunal de Corts, del 29 de juny del 2006, ha vulnerat els seus drets a la jurisdicció, a un procés degut i a la defensa, consagrats a l'article 10 de la Constitució, en confirmar l'extinció per prescripció de la responsabilitat penal que fou declarada pel batlle d'instrucció, com a conseqüència de l'entrada en vigor de la Llei qualificada del Codi penal del 21 de febrer del 2005.

El recurs d'empara es fonamenta en la discrepància del recurrent respecte de la interpretació i aplicació realitzada pel Tribunal de Corts del precepte de la nova Llei qualificada del Codi penal que estableix l'aplicació retroactiva de les normes relatives a la prescripció.

Plantejada així la qüestió, cal recordar que aquest Tribunal Constitucional ha reiterat que la selecció, la interpretació i l'aplicació de les normes processals són qüestions de legalitat ordinària que corresponen en exclusiva als òrgans de la jurisdicció judicial i només adquireixen relleu constitucional i poden ser controlades per la jurisdicció constitucional per vulneració de l'article 10 de la Constitució, quan la resposta judicial pugui ser titllada d'arbitrària o lògicament irraonable. El que és cert és que, des de la perspectiva d'aquest dret constitucional, cal exigir una cura especial dels òrgans judicials quan la pretesa vulneració dels drets a la jurisdicció i al procés degut es produeix a l'inici d'aquest procés, en el moment de l'accés a la jurisdicció, i es refereix a una resolució que tanca la possibilitat de fer valer, per primera vegada, davant un jutge o un tribunal les pretensions jurídiques de fons en defensa dels drets o interessos legítims. En aquests supòsits, es pot exigir que les resolucions judicials no solament no siguin arbitràries, sinó que no responguin a una interpretació i aplicació de les regles processals tan rigorista que produeixi una desproporció clara entre la finalitat d'aquestes regles i els interessos sacrificats.

Doncs bé, en el cas aquí enjudiciat, és del tot evident que no es pot fer cap d'aquests retrets a les resolucions objecte de recurs, les quals s'han limitat a interpretar i a aplicar, de forma perfectament raonable i no rigorista ni desproporcionada, les regles que regulen la prescripció penal en un sentit que és plenament homologable a allò que correspon a aquesta institució en la quasi totalitat dels Estats de dret.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2007-1-RE, interposat per la representació processal del Sr. Pere Caminal Torra contra l'aute del 29 de juny del 2006, dictat pel president del Tribunal de Corts.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president del Tribunal de Corts i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 25 de maig del 2007.

Didier Maus

Carles Viver Pi-Sunyer

President

Vicepresident

Miguel Herrero de Miñón

Magistrat
